

Jens Thomsen: Hvis den højtærede Udenrigsministers Oplysninger her er rigtige, at der intet Begær er efter de tyske Varer, som betinger Udnyttelsen af Tillægskontingenterne, saa vilde der jo ingen Fare være ved at give Landbruget fri Vareudveksling med f. Eks. Kreaturer til Tyskland. Jeg vil da gerne spørge, om man kan slutte ud fra denne Forhandling, at der kan være Haab om at faa et saadant Ønske gennemført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Himmelstrup: Jeg vil gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, at jeg synes, det havde været rigtigere, om Ministeren forleden Dag, da denne Sag var til Behandling i Landstinget, havde givet det Svar til Landstingsmand Hauch, som Ministeren nu gav her. Det havde dog været nok saa rimeligt, om den, der stillede Forespørgselen og fremlagde Beviset, ogsaa havde faaet et Svar. Det er en lidt letkøbt Maade at komme om ved det paa nu 14 Dage efter at komme og sige: Jeg mener ikke, man kan tillægge dette nogen særlig Betydning — naar den højtærede Udenrigsminister jo dog særdeles vel ved, at det var et udmærket dokumenteret Tilfælde, hvor den paagældende Importør havde tilbudt at lægge Pengene paa Bordet lige med det samme, saa at Varehandelen kunde afsluttes, saa snart Valutaattesten forelaa.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan dertil sige, at det samme Svar og den samme Forklaring, som jeg har givet her i Dag, har jeg givet længe før den nævnte Forhandling i det andet høje Ting, nemlig under Finanslovforhandlingen her, hvor der fremførtes en Række Eksempler af ganske tilsvarende Karakter, og hvor jeg over for disse Eksempler netop gjorde disse Betragtninger gældende. Jeg tror heller ikke, de er ubekendt for den ærede Taler, der fremførte dette Eksempel i Landstinget, for jeg har haft mange Lejligheder til at sige det samme til ham.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Vareudveksling med alle de danske Kreaturer, man tænker sig solgt til Tyskland, tror jeg, man kan svare dette, at for Tysklands Vedkommende handler man fuldstændig som Stat og indlader sig ikke paa Vareudveksling paa et saadant Omraade undtagen gennem selve den statslige Aftale.

(*Jens Thomsen:* Ja, men den danske Regering?). Ja, hvordan kan den danske Regering gøre det, naar den tyske Regering ikke vil? Der hører dog begge de to Parter til. Og dertil kommer det andet, at man jo ikke vilde kunne give en bestemt Gruppe Adgang til at foretage Vareudveksling med Valg af de Varer, som den vilde udveksle, naar man derigennem forrykkede Forholdet for alle de andre. Jeg tror oprigtigt talt ikke, den Idé er praktisk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Spørgsmaalet om vort Samhandelsforhold med Tyskland har under denne Debat i ikke ringe Grad været bragt i Forgrunden, og naar jeg har bedt om Ordet, er det for at komme tilbage til en Udtalelse, som den højtærede Udenrigsminister fremsatte med Hensyn til Spørgsmaalet om Udnyttelsen af de til Tyskland udstedte Bevillinger. Den højtærede Udenrigsminister udtalte nemlig: De Opgørelser, der foreligger fra Valutakontorets Side o. s. v., viser, at Attesterne ikke er udnyttet i det Omfang, i hvilket man altsaa fra Ministeriets Side mener, at Attesterne skulde være udnyttet. Jeg kommer tilbage til det Angreb, som den højtærede Undervisningsminister rettede paa Handelsstanden i Sommer, og til Valutalovens § 7, der siger: „Der gives de i § 6, 2det Stykke, nævnte Erhvervsorganisationer Adgang til gennem en Funktionær at følge Administrationen.“ Jeg synes, det er lidet værdigt, at man, naar der i Loven er givet Handelen Adgang til at følge Administrationen, fra Ministeriets Side tolererer, at der fremsættes et Angreb som det Angreb, der er fremsat, og at den højtærede Udenrigsminister her erklærer, at der foreligger en Opgørelse over dette Samhandelsforhold, men at disse Oplysninger samtidig nægtes Erhvervsorganisationerne, til Trods for at de i Henhold til bestaaende Lov har Ret til at følge Administrationen.

Mine Bemærkninger skal derfor gaa ud paa at anmode den højtærede Udenrigsminister og ogsaa Handelsministeriet, som jo i høj Grad anmoder Erhvervsorganisationerne, derunder ogsaa Handelsorganisationens Ledelse, om at være med i alle de Forhandlinger og Drøftelser, der foregaar om disse Spørgsmaal, om at bidrage til, at dette Spørgsmaal nu endelig kan finde sin Løsning, ved at man i Henhold til Valutalovens § 7 giver de Oplysninger om dette Spørgsmaal, som denne Lov giver